

Voor ouderen "Leer ons Bidden" deel 13

De vijfde bede van het Onze Vader - 1

En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.

Dit stuk heeft nu betrekking op ons arme en ellendige leven. Hoewel wij Gods Woord hebben, geloven, Zijn wil doen, lijden, ons voeden met Gods gave en zegen, gaat het toch niet zonder zonde, zodat wij nog elke dag struikelen en geen maat houden. Wij leven immers in de wereld onder mensen die ons veel kwaad doen, en aanleiding geven tot ongeduld, toorn, wraak, enzovoort. Dan hebben we ook nog de duivel achter ons, die ons aan alle kanten bestookt en – zoals we hebben gehoord – tegen alle vorige stukken strijdt, zodat het niet mogelijk is om in die aanhoudende strijd altijd pal te staan. Daarom is het hier opnieuw heel nodig om te bidden en te roepen: 'Lieve Vader, vergeef ons onze schulden.' Niet, dat Hij ook zonder ons bidden en voor ons bidden de zonden niet zal vergeven, want Hij heeft ons het Evangelie geschonken, waarin louter vergeving is, eer wij erom gevraagd of er ook maar aan gedacht hebben. Het gaat er echter om dat wij die vergeving waarderen en aannemen. Want omdat het vlees, waarin wij elke dag leven, van dien aard is, dat het God niet vertrouwt en gelooft, en zich altijd met boze lusten en listen roert; dat wij elke dag met woorden en werken, in ons doen en laten zondigen, waardoor het geweten de vrede kwijtraakt, en vreest voor Gods toorn en ongenade en het dan ook de troost en het vertrouwen vanuit het Evangelie laat varen – dan is het altijd weer nodig hierheen te komen en de troost te halen om het geweten weer op te richten.

Dit nu moet ertoe dienen dat God onze hoogmoed zal breken en ons in de ootmoed zal bewaren, want dat recht heeft Hij Zichzelf voorbehouden. Als iemand zich op zijn rechtschapenheid zou willen verheffen en anderen verachten, moet hij op zichzelf zien en zich dit gebed voor ogen stellen. Dan zal hij merken dat hij niet rechtschapen is, net als de anderen. Dan moeten wij allen maar vlug voor God in onze schulp kruipen, en blij zijn als wij vergeving ontvangen. Laat niemand denken dat, zolang wij hier leven, hij zo ver kan komen dat hij die vergeving niet nodig heeft. Samengevat: Als Hij niet zonder ophouden vergeeft, zijn wij verloren.

Maarten Luther